

*Warmuth's Kgl. Hof-Musikhandel
og Concertbureau.*

Musikforeningens **2^{den} Concert**

Lørdag den 5te November 1892 Kl. 8

i Eldorados Concertsal

under Ledelse af

Hr. Iver Holter

og under Medvirkning af

Hr. Edv. Grieg,

Hr. Thorvald Lammers

og Haandværkernes Sangforening.

Program.

1. **Joh. Svendsen.** Fest-Polonaise for Orkester. (Iste Gang).
2. — To islandske Melodier, behandlede for Strygeorkester.
3. **Edv. Grieg.** „Den Bergtekne“, gammelnorske Stev for Baryton-Solo, Strygeorkester og 2 Horn. Solo: **Hr. Thorvald Lammers.**
4. — Orkesterstykker af Musiken til Bjørnsons „Sigurd Jorsalfar“. (Iste Gang).
 - a. Ved Mandjævningen.
 - b. Borghilds Drøm.
 - c. Hyldningsmarsch.
5. — **2 Sange for Baryton-Solo og Kor af Musiken til Bjørnsons „Sigurd Jorsalfar“.** (Iste Gang).
 - a. Norrønafolket.
 - b. Kongekvadet.

Baryton-Solo: **Hr. Thorvald Lammers.**

Programmets No. 3, 4, 5,
under Ledelse af Komponisten.

Den Bergtekne.

Eg fór vilt i veðuskógin
kringum ein elvesteine,
jutuldottri narrað meg,
eg fann inkji vegen heim.

Eg fór vilt i veðuskógin
kringum ein elve-runne,
jutuldottri narrað meg,
eg hev inkji vegin funnið.

Eg hev vorið með jutulen,
og jutulen etter meg rann,
gentunn sa', eg lokkað dei,
um eg dei aldri fann.

Eg hev vorið með jutulen,
og jutulen etter meg låg,
gentunn sa', eg lokkað dei,
um eg dei aldri såg.

Fiskin uti fagran vatni
og sildi sókir hav —
mang ein helsar mágin sin
og veit så litíð af.

Fiskin uti fagran vatni,
og ikonn up i tré —
alla så heve dei makamann,
men ingin så heve eg!

Eg fór vilt i veðuskógin
kringum ein elvesteine,
jutuldottri narrað meg,
eg fann inkji vegin heim.

Norrønafolket.

Solo:

Norrønafolket det vil fare,
det vil føre Kraft til Andre.
Kampens Glavind kaster Gjenglands,
Æren øger Folkets Arbejd.
Da vi kom fra Jorsaltoget,
tændtes Sangens alle Bauner
og vor Ungdom stod om Luen
og det lyste langt af Landet.

Alle:

Norrønafolket det vil fare,
det vil føre Kraft til Andre.
Kampens Glavind kaster Gjenglands,
Æren øger Folkets Arbejd.

Solo:

Mangt som før sad bredt og mægtigt,
minked nu og bort det bares.
Til Høisædet skred det Store,
styred Tankerne og Tiden.
Kvindens Krav til Ungersvenden
nu blev Mod til mandig Idret,
Modrens Krav til sine Sønner
nu blev Mål med Eftermæle.

Alle:

Norrønafolket det vil fare,
o. s. v.

Solo:

Om på Fjeld to Farmænd mødtes,
måtte de om Toget tale;
i dets Ære, i dets Glæde
Venner blev de, før de skiltes.
Ja, den Gamle, som sad efter,
reiste sig på Krykkestaven,
priste Gud og sagde: Ætten
øger Arven, glad jeg farer.

Alle:

Norrønafolket, det vil fare,
o. s. v.

Solo:

Af Bedrift, som ej fornyes,
føres Rust på Folkeviljen.
Evig ung må Æren være
og i Kampe kun den fødes.
Derfor går på Dragevinger,
over Havet, over Tvivlen,
atter de norrøna Kjæmper
mod det Store i det Fjerne.

Alle:

Norrønafolket, det vil fare,
o. s. v.

Bjørnson.

Kongekvadet.

Solo:

Den som har drømt
Udfærd og Dåd,
sænker ej Sejl
uden med Sorg.
Den som har øvet
Storværk i Ungdom,
fanger let Mismod
i dådløs Manddom.

Men er det dådløst
at bygge sit Land
og at vække dets Kraft
som en Vår af sin Dvale,
dådløst, at være
den mægtige Mand
som kan møtte de hungrige Dale?

Dådløst, til Kampen
på Land og på Strand
at gi tusinde Arme
fra Krigene sparet,
Slægternes Slægter

et voksende Land,
med vor Kjærlighed til det bevaret?

Hil Jer Skud af
Haraldstammen,
hil Jer, bolde
Kongebrødre!
En med Fredens
fagre Vinding,
En med Kampens
Sejerskrone!
Norges Fortid,
Norges Fremtid
i de tvendes
Håndtag træffes.
Hil Jer, Skud af
Haraldstammen!
Hil Jer!

Alle:

Hil Jer, Skud af
Haraldstammen!
o. s. v.

Bjørnson.